

Övrig part i målet: National Lottery Commission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— förplikta National Lottery Commission (sökande i tribunalen) att ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Harmoniseringsbyrån har anfört tre grunder, nämligen ett åsidosättande av artikel 76.1 i varumärkesförordningen ⁽¹⁾, åsidosättande av harmoniseringsbyråns rätt att yttra sig och att det är uppenbart att de faktiska omständigheterna är inkonsekventa och har missförståtts på ett sätt som påverkar den överklagade domen.

Den första grunden är uppdelad i två delar. Tribunalen åsidosatte artikel 76.1 i varumärkesförordningen såsom den tolkats av domstolen i förhållande till artikel 53.2 i denna förordning och regel 37 i genomförandeförordningen ⁽²⁾ i domen i målet Elio Fiorucci, varvid tribunalen grundade sig på bestämmelser i nationell rätt, nämligen artikel 2704 i den italienska civilrättstiftningen, vilka inte hade åberopats av parterna och inte omfattades av tvisten vid överklagandenämnden. Tribunalen åsidosatte även artikel 76.1 i varumärkesförordningen såtillvida att den grundade sig på nationell rättspraxis, nämligen ovan nämnda dom nr 13912 som meddelades av Corte Suprema di Cassazione den 14 juni 2007, vilken det hänvisas till i punkt 32 i den överklagade domen och vilken inte hade åberopats av parterna och inte heller omfattades av tvisten vid överklagandenämnden.

Den andra grunden avser harmoniseringsbyråns rätt att yttra sig. Harmoniseringsbyrån gavs nämligen inte tillfälle att yttra sig angående processuella och materiella frågeställningar när det gäller domen från Corte Suprema di Cassazione. Om harmoniseringsbyrån hade getts tillfälle att yttra sig, kan det inte uteslutas att tribunalens resonemang och slutsats hade blivit anorlunda.

Den tredje grunden avser att det är uppenbart att de faktiska omständigheterna är inkonsekventa och har missförståtts på ett sätt som påverkar tribunalens resonemang och slutsats. Harmoniseringsbyrån anser att tribunalen gjorde en feltolkning av och missförstod harmoniseringsbyråns bedömning och National Lottery Commissions egna argument, vilket ledde till att den inte

insåg att harmoniseringsbyrån hade gjort en riktig rättstillämpning, enligt italiensk rätt, genom att fastställa att National Lottery Commission inte hade åberopat bevisning som styrkte att datumet för den poststämpel som framgick av 1986 års avtal inte utgjorde tillräcklig bevisning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan väckt den 23 november 2012 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-532/12)

(2013/C 26/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, O. Beynet och A. Tokár)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 72.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— med stöd av artikel 260.3 FEUF förplikta Storhertigdömet Luxemburg att betala ett löpande vite om 8 320 euro per dag från och med den dag då dom avkunnas i förevarande mål, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2009/81/EG löpte ut den 21 augusti 2011.

⁽¹⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.